

amokløb er blevet uacceptabelt for Xi Jinping. Han og Trump har en plan.

Kejserens tålmodighed var brugt op, og den lille, lokale fyrste skulle rettesættes.

Da den nordkoreanske diktator og klanleder Kim Jong-un besøgte Beijing for lidt over en måned siden, var der ingen lunde tale om et høflighedsvisit. Ganske vist blev der leveret rigeligt med smil og håndtryk helt i overensstemmelse med, hvad protokollen og traditionerne foreskriver, men reelt var der tale om en uregerlig opkomling, der blev taget i skole af suverænen.

Præsident og generalsekretær Xi Jinping har gjort op, at den nordkoreanske magtelites adfærd er uacceptabel. Trus-

selserne og vrede, nærmest en hård rækning til en værdig forhandlingspartner? Delvis ja.

Den reelle sammenhæng afslørede Trump i en besked på Twitter, hvor han takkede sin 'gode ven' Xi Jinping for fredagens historiske topmøde. Kinas og USA's præsidenter har således en forståelse for, hvad der skal ske på den koreanske halvø, resten handler om diplomati, ritualer, retorik, tålmodighed og tid.

DE HÅRDE realiteter bag koreografien er følgende: Området omkring det nordkoreanske testområde, der ligger kun 100 kilometer fra grænsen til Kina, er brudt sammen.

Kinesiske videnskabsmænd lækkede i sidste uge (tidspunktet var ikke tilfældigt) oplysninger om, at den kraftigste af de nordkoreanske prøvesprængninger, der fandt sted 3. september i fjor, udløste fire jordskælv i ugerne efter. De kolossale

sammenhæng afslørede Trump i en besked på Twitter, hvor han takkede sin 'gode ven' Xi Jinping for fredagens historiske topmøde. Kinas og USA's præsidenter har således en forståelse for, hvad der skal ske på den koreanske halvø, resten handler om diplomati, ritualer, retorik, tålmodighed og tid.

DE TO koreanske statslederes florumvundne retorik fokuserer på nedrustning og forsoning. Førstnævnte er realistisk, hvis den bliver gensidig, og hvis Kina og USA deler ansvaret for gennemførelsen.

Langt sværere bliver det langsigtede mål: genforening. Sydkorea har ikke økonomisk styrke til at løfte den byrde, som det vil koste at reformere Nordkorea. Den tyske model fra 1990 lader sig ikke kopiere til den koreanske halvø, medmindre Kina kaster sine økonomiske muskler ind i opgaven. Sidegevinst for Beijing: USA bliver i syd, men holder sig fra nord.

lige, men læser om en kompromission, der indgik i to tidligere koreanske fælleserklæringer fra topmøder i henholdsvis 2000 og 2007, begynder at få et skær af realisme over sig.

DET BEDSTE, Kim-diktaturet nu kan håbe på, er en status med reduceret suverænitet, der afhænger af Beijings velvilje og økonomiske formåen. Vejen frem for nordkoreanerne bliver herefter at lære af den reformpolitik, Kina indledte i 1980'erne; 'markeds-leninisme' er denne reformmodel blevet kaldt.

Ingen betvivler modellens nyttevirkninger for millioner af asiater, der er blevet trukket ud af fattigdom og ind i relativ velstand. Uden at USA og Europa har haft noget særligt at spille ind med.

Vejen frem er fyldt med forhindringer, men Korea kan forandres, fordi Østasien er blevet forandret.

flemming.ytzen@pol.dk

En useriøs tolkepolitik med oplagte løsninger

Rigsrevisionen kritiserer staten for ikke at have styr på tolkes kompetencer. Regeringen må gøre noget.

TOLKE

NIKOLAJ LUND KLINTING,
KANDIDATSTUDERENDE I INTERNATIONAL
SIKKERHED OG FOLKERET

REGERINGEN HAR ingen ambitioner for fremtidens tolkevæsen. Den har kun fremlagt to forslag dette år på trods af en sønderlemmende kritik fra Rigsrevisionen, der indirekte slog fast, at Danmark

andre sprog end dansk. Det ene forslag er en uspecifiseret certificeringsordning, og det andet er et integrationsinitiativ. Effertersom Danmark ikke har haft en tolkeuddannelse i mange år, er en form for certificering absolut nødvendig, men er staten rustet til at varetage opgaven?

Rigsrevisionen kritiserede netop staten for ikke at have styr på sine tolkes kompetencer, da en stor andel af dem på Rigspolitiets tolkeoversigt viste sig at være underkvalificerede.

Samtidig vil regeringen spare 2,5 mio. kroner ved at indføre en afgift på tolkehjælp efter 3 års ophold i landet. Det er både amoralsk og uambitiøst. Når mange af tolkene i Danmark ikke formår at beherske fagsproget inden for sundheds- og socialområdet, hvordan skal en almin-

Det offentlige bruger hvert år hundreder af mio. kroner på tolke, der ikke løser deres opgaver

uambitiøst, fordi det offentlige hvert år bruger hundreder af mio. kroner på tolke, der ikke løser deres opgaver.

De fleste opgaver ved offentlige myndigheder løses af de private tolkebureauer, der byder sig ind på opgaver med deres freelancetolke. Den eneste information, myndigheden har adgang til, når de bestiller en tolk, er, hvilke sprog denne taler. Uddannelse og andre kvalifikationer deles ikke af bureauerne, hvorfor myndighederne bestiller tolke uden at vide, hvad de bruger penge på.

DA TOLKENE også ved, at deres kompetencer ikke er afgørende for, om de får til-delt opgaver, har de et meget begrænset incitament til at opkvalificere sig og f.eks. lære det nødvendige fagsprog til at løse

området er manglen på innovation. Der sidder reelt 3-4 større tolkebureauer på markedet, og myndighederne retter primært deres udbud til disse. Et eksempel på dette er et nyt samlet udbud på 500 mio. fra Rigspolitiet m.fl. hvori der stilles krav om en årlig omsætning på 50 mio. ved det tolkebureau, som byder på opgaven. Det er en kortsigtet løsning at samle udbuddene i forventning om, at de store bureauer leverer en bedre kvalitet.

I stedet burde myndighederne åbne op for flere og mindre leverandører og flere pilotprojekter, hvor små innovative tolkevirkomheder kan vise nye løsninger. Der er et stort uudnyttet potentiale i digitaliseringen, hvor igennem tolke ville kunne organiseres uden om bureauerne og arbejde direkte for myndighederne